

Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg

Klacht	:	RKMO 23.011
Wet	:	Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz)
Instelling	:	Mondriaan
Datum binnenkomst klacht	:	6 juli 2023
Datum hoorzitting	:	13 juli 2023
Einde termijn	:	20 juli 2023

De Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg heeft op 6 juli 2023 een klaagschrift ontvangen van de heer A., hierna te noemen klager, aan wie ten tijde van het indienen van dit klaagschrift op grond van een machtiging tot voortzetting van een crisismaatregel zorg werd verleend door Mondriaan. De in het klaagschrift omschreven klachten zijn gericht tegen de zorgverantwoordelijke, de heer B. (psychiater), en mevrouw C. (aios), hierna te noemen verweerders.

1 PROCEDURE

De klachtencommissie heeft op 6 juli 2023 bovengenoemd klaagschrift, gedateerd op dezelfde datum en inhoudende twee Wvggz-klachten met een schorsingsverzoek, ontvangen. De klachtencommissie heeft nog op dezelfde datum het schorsingsverzoek behandeld en ter zake een schriftelijke beslissing genomen.

Verweerders hebben de klachtencommissie op 11 juli 2023 een verweerschrift met bijbehorende stukken doen toekomen.

Klager heeft bij monde van de patiëntenvertrouwenspersoon op 11 juli 2023 laten weten dat hij de klacht met betrekking tot de toediening van medicatie intrekt.

De patiëntenvertrouwenspersoon heeft op 12 juli 2023 een toelichting op de klacht aan de klachtencommissie doen toekomen.

De hoorzitting heeft op 13 juli 2023 plaatsgevonden bij Mondriaan. Bij die gelegenheid hebben beide partijen, ieder voor zich, hun standpunten toegelicht.

1.1 TERMIJN

Het klaagschrift bevat klachten als omschreven in artikel 10:3 Wvggz en deze klachten hebben betrekking op een beslissing waarvan het gevolg nog actueel is, zodat de klachtencommissie, uitgaande van de datum van ontvangst, gehouden is binnen 2 weken na ontvangst van de klachten schriftelijk een uitspraak te doen ten aanzien van de klachten, te weten uiterlijk op 20 juli 2022.

2 KLACHTEN

Na intrekking van de klacht over de toediening van medicatie, blijft onderstaande klacht over.

- Klager maakt bezwaar tegen de beslissing van de zorgverantwoordelijke hem op te nemen in een accommodatie.

3 FEITEN

- Klager is sinds 2012 in behandeling bij een GGZ-instelling (poliklinisch).
- De burgemeester heeft op 6 juni 2023 ten aanzien van klager een crisismaatregel genomen, waarin onder meer het opnemen in een accommodatie als vorm van verplichte zorg is opgenomen. Dezelfde dag is klager bij Mondriaan op een gesloten afdeling opgenomen.
- De toenmalige zorgverantwoordelijke heeft op 6 juni 2023 een formulier "Informatie aan betrokkene over beslissing zorgverantwoordelijke tot het verlenen van verplichte zorg (art. 8:9

- lid 1 en 2 Wvggz)” uitgeschreven en aan klager uitgereikt. Op het formulier is onder andere de eerdergenoemde maatregel als te verlenen vorm van verplichte zorg aangekruist.
- De Rechtbank Limburg heeft op 9 juni 2023 een machtiging tot voortzetting van de crisismaatregel ten behoeve van klager verleend. Het opnemen in een accommodatie is als één van de vormen van verplichte zorg opgenomen.
 - Op 6 juli 2023 heeft de klachtencommissie, voor zover thans van belang, het verzoek om schorsing van de beslissing tot opname in een accommodatie gemotiveerd afgewezen.
 - Op 10 juli 2023 heeft de Rechtbank Limburg een zorgmachtiging verleend ten behoeve van klager, voor de duur van 4 maanden. Hierbij is onder meer het opnemen in een accommodatie bij wijze van verplichte zorg toegestaan.
 - Klager is op 30 juni 2023 overgeplaatst naar een andere gesloten afdeling.
 - Met ingang van 12 juli 2023 heeft klager bewegingsvrijheid 5 (BWF 5).

4 STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

4.1 STANDPUNT KLAGER

Het standpunt van klager komt, samengevat, neer op het volgende.

Klager is van mening dat er geen sprake is van ernstig nadeel. Hij kan naar zijn mening nu weer goed voor zichzelf zorgen en krijgt ook hulp van zijn oom en grootouders. Daarnaast is hij ervan overtuigd dat hij geen psychose meer heeft. Volgens hem komt hij in de accommodatie niet tot goed herstel. Een paar dagen na de opname kreeg hij last van paniekaanvallen en een opgesloten gevoel. Hij wil zijn lichaam, gezondheid en vrijheid terug. Hij voelt dat het huidige traject hem meer slecht dan goed doet.

Klager wil zich focussen op zijn herstel, zijn familie en zijn eigen leven. Een opname vindt hij niet nodig. Hij is op dit moment ruim een maand opgenomen en dat vindt hij meer dan genoeg. Hij heeft zelf ideeën over minder ingrijpende zorg en is bereid mee te werken aan zorg waar hij achter staat. Daarnaast is klager van mening dat hij psychosevrij is en dat dit ook al reden is hem met ontslag te laten gaan. Er is inmiddels contact met een Fact-team, dus klager wil graag weten wanneer zijn ontslagdatum is. Hij wil niet nog twee weken in de accommodatie wachten, tot na het toedienen van de (eerstvolgende) depotmedicatie.

Klager is voornemens thuis verder te herstellen en stelt voor na het maandelijkse depot eerst twee dagen bij zijn grootouders te verblijven, omdat hij veel last heeft van bijwerkingen na toediening van het depot. Hij kan dan bijkomen, waarna hij weer naar zijn eigen appartement kan gaan.

De opname voelt doelloos voor klager. Naar zijn mening heeft hij geen psychose meer en is hij niet meer in de war. De behandelaars hoeven zich geen zorgen te maken over het benoemde ernstig nadeel, zoals het gevaar van agressie of maatschappelijke teloorgang.

Klager vindt de opname buitenproportioneel lang duren en dit staat niet meer in verhouding tot de ernst van het nadeel. Klager geeft aan rustig te zijn, mee te willen werken en daarnaast ook de kans te willen krijgen om in zijn eigen omgeving verder tot rust te komen en te herstellen.

Voor klager is de opname zeer ingrijpend. Hij accepteert vrijwillig de zorg van het Fact-team, maar wél in zijn thuissituatie. Klager denkt beter in zijn eigen omgeving te herstellen dan op de afdeling. Hij heeft sinds gisteren bewegingsvrijheid (BWF) 5; hij is naar zijn woning gegaan, heeft boodschappen gedaan en zijn auto getankt. Dat is allemaal goed verlopen.

Klager stelt dat er zeker sprake is van vrijwilligheid. Hij gaat akkoord met de medicatie, ook al is hij nog steeds bang voor de spuit. Hij accepteert liever de spuit dan dat hij nog langer opgenomen moet blijven.

4.2 STANDPUNT VERWEERDERS

Het standpunt van verweerders komt, samengevat, neer op het volgende.

Klager is in behandeling geweest bij een GGZ-instelling in verband met een bedreigde persoonlijkheidsontwikkeling, met mogelijk een bipolaire stoornis. Op 6 juni 2023 is klager opgenomen

in verband met een toename van psychotische klachten. Er was sprake van paranoïde en betrekkingsswanen als ook van desorganisatie. Op de dag vóór de opname, welke dag hijzelf 'doom day' noemt, was klager ervan overtuigd dat bouwvakkers, aangestuurd door het ministerie, de straat hadden afgezet om hem in te sluiten. Vervolgens hoorde klager de gehele nacht geklop, waardoor hij ervan overtuigd was dat hij vermoord zou worden en daarbij het gevoel had dat er als het ware een scherpshutter aan de overkant op het dak zat. Om die reden is klager naar buiten gestormd, is gaan schreeuwen en vervolgens naar het buitenland gevlucht op zijn scooter, waarbij hij zich heeft bewapend met een mes. Vlak daarna is hij bij Mondriaan opgenomen.

De eerste dagen van de opname heeft klager zich op de afdeling niet veilig gevoeld, hetgeen zich uitte in vergiftigingswanen. Klager dacht dat een medepatiënt zijn water had vergiftigd. Door het behandelteam is gepoogd klager op antipsychotische medicatie in te stellen. Bij alle orale medicatie ervoer klager te veel bijwerkingen. Inmiddels is klager op depot ingesteld, hetgeen hij als prettig ervaart. De psychotische klachten zijn hierdoor deels verminderd, zo zijn er geen vergiftigingswanen meer. Paranoïde wanen en betrekkingsswanen zijn wel nog altijd aanwezig. Daarnaast zijn verweerders van mening dat ziektebesef en ziekte-inzicht bij klager ontbreken.

Na overplaatsing naar een andere afdeling valt klagers gedrevenheid op. Klager zegt dat hij eerder een episode heeft doorgemaakt waarin hij snel ging denken en zich niet helemaal zichzelf voelde. Volgens hem was er toen geen sprake van psychotische klachten. Tijdens de huidige episode geeft hij te kennen dat hij de neiging heeft gehad veel geld uit te geven en dat het snelle denken weer is teruggekomen. Sinds 6 juli 2023 zijn verweerders gestart met een stemmingsstabilisator in verband met het vermoeden van een bipolaire component.

Er bestaan grote zorgen vanuit het steunsysteem van klager. Zijn grootouders, die hem opgevoed hebben na het overlijden van zijn moeder, zijn overvraagd. Klager heeft voorafgaand aan zijn opname meermaals midden in de nacht bij hen op de stoep gestaan in badjas en op slippers. Zij maken zich zorgen, als klager nu naar huis gaat. Zijn oom deelt deze zorgen en vertelt dat klager de laatste jaren 4-5 bedrijven heeft gestart, die allemaal niet succesvol waren. Hiervoor heeft klager geld geleend bij familie. Dit gedrag, in combinatie met de gedrevenheid op de afdeling, wijst mogelijk op een manische component, waarvoor behandeling met een stemmingsstabilisator is gestart.

De rechtszaak tegen zijn vader lijkt luxerend te zijn. Vader is eerder niet in beeld geweest, en moeder is jong overleden, waardoor klager is opgevoed door zijn grootouders. Vader heeft hem nu wel als zoon erkend. Daardoor dreigt korting op klagers wezenuitkering en terugbetaling van (mogelijk) ten onrechte ontvangen gelden. Samen met de druk van een universitaire studie en een conflict met een huisgenoot, heeft dit tot de ontregeling geleid.

Vader zou ook bekend zijn met psychotische klachten, zo delen verweerders mede.

Het risico op ernstig nadeel bestaat naar de mening van verweerders bij klager uit gevaar voor agressie naar derden, gevaar voor het oproepen van agressie tegen zichzelf en maatschappelijke teloorgang.

Klager heeft zich met een mes bewapend en is hiermee over straat gegaan, vanuit de gedachte zich te moeten bewapenen tegen 'huurmoordenaars'. Hij is naar buiten gegaan en is gaan schreeuwen: 'wat moet je nou van me'. Klager heeft een eigen gemaakt filmpje laten zien waarop te zien is dat hij een mes vast heeft en dit in het water weggooit, waarbij hij aangeeft dat hij zich in België wel veilig voelt. Ongeveer een maand geleden heeft klager de voorkeur bij zijn vader vernield. Klager raakt ook in conflict met andere mensen, onder wie de bovenbuurman. Klager wenst zo snel mogelijk naar België te verhuizen, zonder doordacht dingen te regelen zoals o.a. nazorg, ziektekosten etc. waardoor er kans op maatschappelijke teloorgang bestaat.

Zonder behandeling verwachten verweerders dat het toestandbeeld van klager niet zal verbeteren maar dat dit zal voortduren, waarbij het ernstig nadeel niet afgewend kan worden. Gezien het dreigend ernstig nadeel is een behandeling in de ambulante setting vooralsnog niet mogelijk. Om het gevaar te kunnen afwenden is een opname proportioneel.

Zoals eerder beschreven is klager ingesteld op een depot antipsychoticum, omdat hij de orale medicatie als te onaangenaam had ervaren. Als gevolg van de overstap naar depotmedicatie zijn de psychotische klachten verbeterd en voelt klager zich minder angstig. Het effect van de stemmingsstabilisator moet nog afgewacht worden. Deze medicatie neemt klager in overleg met de behandelaren vrijwillig in. De behandeling middels deze medicatie wordt noodzakelijk geacht vanwege

de toename en de ernst van de psychiatrische klachten met bijkomende dreiging, angst en onrust. Gezien het dreigend ernstig nadeel voor klager en derden is de beperking van bewegingsvrijheid middels opname op een gesloten afdeling noodzakelijk.

Tijdens de hoorzitting laten verweerders weten dat klager inmiddels BWF 5 heeft. Hij zou in verband daarmee de overstap naar een open afdeling kunnen maken. Er heeft inmiddels een gesprek plaatsgevonden met het Fact-team. Zij willen met klager aan de slag. Zodra er een behandelaar wordt aangewezen, kan de behandeling bij het Fact-team worden opgestart. Verweerders zijn van mening dat eerst het volgende depot moet worden afgewacht, alvorens klager met ontslag kan gaan. Zij weten niet hoe de medicatie bij klager deze keer uitwerkt en vinden het met het oog daarop van belang dat klager na de volgende toediening een paar dagen in de accommodatie verblijft. Daar komt bij dat er voorafgaand aan klagers opname in de thuissituatie problemen waren ontstaan, terwijl ook klagers oom en grootouders te kennen hebben gegeven dat zij het te moeilijk vinden om klager op te vangen. Hierdoor ontbreekt een opvang in de thuissituatie, als het mis dreigt te gaan.

5 OVERWEGINGEN EN OORDEEL KLACHTENCOMMISSIE

De - resterende - klacht is gebaseerd op artikel 10.3 Wvggz. De klachtencommissie is bevoegd van deze klacht kennis te nemen en klager is ontvankelijk in zijn klacht.

Klager heeft van zijn wettelijke bevoegdheid gebruik gemaakt om op grond van artikel 10.3 Wvggz een klacht in te dienen met betrekking tot de beslissing van de huidige zorgverantwoordelijke inzake het opnemen in een accommodatie.

Derhalve zal de klachtencommissie zich moeten uitspreken over deze klacht en dient zij de beslissing van de zorgverantwoordelijke aan de wettelijke criteria te toetsen.

FORMELE TOETSING

Op grond van artikel 8:9 lid 3 Wvggz stelt de zorgverantwoordelijke de beslissing op schrift, voorziet de beslissing van een schriftelijke motivering en stelt de geneesheer-directeur op de hoogte van de beslissing. De geneesheer-directeur geeft betrokkene, de vertegenwoordiger en de advocaat een afschrift van de beslissing en stelt hen schriftelijk in kennis van de klachtwaardigheid van de beslissing en de mogelijkheid van advies en bijstand door de patiëntenvertrouwenspersoon.

Aan het verweerschrift is als bijlage het volgende formulier toegevoegd:

- Informatie aan betrokkene over beslissing zorgverantwoordelijke tot het verlenen van verplichte zorg (art. 8:9 lid 1 en 2 Wvggz) d.d. 6 juni 2023.

Op genoemd formulier is vermeld waaruit de verplichte zorg zal bestaan, de gronden die in dezen van toepassing zijn, met bijbehorende motivering.

Nu klager niet ontkent dit formulier te hebben ontvangen, is de klachtencommissie van oordeel dat ervan moet worden uitgegaan dat klager door de zorgverantwoordelijke naar behoren op de hoogte is gesteld van de inhoud van zijn behandeling en van zijn rechten. De klachtencommissie is van oordeel dat daarmee aan het bepaalde in artikel 8:9 lid 3 Wvggz is voldaan.

Wilsbekwaamheid

Ingevolge artikel 8:9 lid 4 Wvggz legt de zorgverantwoordelijke schriftelijk vast in het dossier of betrokkene ter zake van een jegens hem genomen beslissing tot toepassing van verplichte zorg tot een redelijke waardering van zijn belangen in staat is.

Op het formulier "Informatie aan betrokkene over beslissing tot het verlenen van verplichte zorg (art. 8:9 lid 1 en 2 Wvggz)" is aangekruist dat klager niet wilsbekwaam wordt geacht ten aanzien van het desbetreffende besluit en tevens wordt vermeld dat van deze beoordeling een aantekening is gemaakt in klagers dossier. Daarmee wordt, naar het oordeel van de klachtencommissie, voldaan aan het bepaalde in artikel 8:9 lid 4 Wvggz.

Ten aanzien van de door klager aangevochten beslissingen van de zorgverantwoordelijke tot het opnemen in een accommodatie overweegt de klachtencommissie voorts als volgt.

TOETSING AAN ERNSTIG NADEEL CRITERIUM

Klager stelt dat er bij hem geen sprake is van een ernstig nadeel en dat hij geen psychose meer heeft. De klachtencommissie acht deze enkele stelling van klager tegenover de gemotiveerde betwisting door verweerders, zoals hierboven weergegeven, niet aannemelijk. Uit hetgeen is vermeld in het zorgplan, het behandelplan, de zorgkaart, de medische verklaringen, de beschikkingen van de burgemeester en de rechtbank, de uitgereikte formulieren, de rapportages en het verweerschrift, alsmede gelet op de toelichting van verweerders tijdens de hoorzitting, is, naar het oordeel van de klachtencommissie, genoegzaam gebleken dat er wel degelijk sprake is van een psychotische stoornis, zij het thans deels in remissie, en ernstig nadeel, met name voor klager zelf, maar ook voor zijn directe omgeving, zoals hierna vermeld.

Uit de stukken komt naar voren dat klager is opgenomen met een paranoïd psychotisch toestandsbeeld, waarbij klager het contact met de realiteit deels verloren was en hij niet de volledige regie had over zijn gedrag. Dit uitte zich in (dreigende) agressie naar de directe omgeving van klager. Er is sprake van paranoïde- en betrekkingswanen alsook desorganisatie. In het begin van de opname heeft klager ook vergiftigingswanen gehad.

Klager was in de thuissituatie ervan overtuigd dat hij door huurmoordenaars zou worden vermoord. Daarnaast vertoonde klager paranoïde wanen naar een medewerker van zijn opleiding en naar burens, die volgens hem allen betrokken zouden zijn bij de huurmoordenaars. Klager heeft op straat staan te schreeuwen en heeft de deur van zijn vaders woning vernield. Hij is op een gegeven moment naar België gevlucht, waarbij hij zich heeft bewapend met een mes.

Door de psychotische klachten is klager nog steeds onrustig, gespannen en angstig. Hij heeft geen ziektebesef of -inzicht, waardoor hij zijn gedrag bagatelliseert en zijn situatie onderschat. Daar komt bij dat er een vermoeden is van een bipolaire component bij klager, waarvoor hij thans met medicatie behandeld wordt en de uitwerking daarvan moet worden afgewacht. Ook vinden verweerders het noodzakelijk dat klager tot en met het eerstvolgende depot, dat over twee weken staat gepland, blijft opgenomen, zodat eventuele bijwerkingen kunnen worden waargenomen. Dit geldt te meer, nu er nog geen behandelaar vanuit het Fact-team is aangewezen om klager in de thuissituatie te behandelen.

Klager heeft alleen zijn grootouders als achterban. Zijn moeder is overleden en contact met vader is er zo goed als niet. Daarbij kunnen grootouders de zorg voor klager niet meer aan.

Het ernstig nadeel bestond in de thuissituatie uit (verbale en fysieke) agressie naar derden en materialen, het afroepen van hinderlijk gedrag dan wel agressie van anderen tegen zichzelf, maatschappelijke teloorgang en/of verwaarlozing en financiële problemen.

Naar het oordeel van de klachtencommissie hebben verweerders, zoals hiervoor overwogen, niet alleen aannemelijk gemaakt dat er een risico bestaat dat klager met name zichzelf maar ook anderen ernstig nadeel berokkent, maar ook dat dit gedrag voortkomt uit zijn psychische stoornis.

Tegenover de ontkenning door klager hebben verweerders, naar het oordeel van de klachtencommissie, ter onderbouwing van hun standpunt voldoende argumenten naar voren gebracht, zoals hierboven weergegeven. Op grond daarvan onderschrijft de klachtencommissie de beslissing van verweerders, dat het opnemen in een accommodatie als verplichte zorg in de gegeven situatie noodzakelijk is. Genoemde vorm van verplichte zorg is, blijkens de beschikking van de rechtbank Limburg d.d. 10 juli 2023, voor de duur van 4 maanden toegestaan.

Voorts dient voornoemde vorm van verplichte zorg te voldoen aan de eisen van effectiviteit, proportionaliteit, subsidiariteit en veiligheid en dient de procedure met de benodigde zorgvuldigheid te zijn gewaarborgd.

TOETSING AAN EFFECTIVITEITSCRITERIUM

Het doel van de opname in een accommodatie is het stabiliseren en het laten afnemen van het toestandsbeeld van klager waardoor het ernstig nadeel bij klager wordt afgewend.

Volgens de verklaring van verweerders is klager vanuit zijn psychiatrisch toestandsbeeld nog onvoldoende in staat om definitief terug te gaan naar huis. Het toestandsbeeld van klager is aanzienlijk verbeterd, maar nog onvoldoende om eventueel volgende tegenslagen aan te kunnen. Als klager teruggaat naar zijn thuissituatie alvorens het toestandsbeeld voldoende hersteld is, raakt hij weer snel overprikkeld, met alle gevolgen van dien. Het opnemen in een accommodatie blijft volgens verweerders daarom vooralsnog noodzakelijk. Verweerders verwachten evenwel dat terugkeer naar huis mogelijk is nadat klager zijn volgende depot heeft gehad en zij hebben waargenomen dat hij daarvan geen nadelige bijwerkingen meer ondervindt. Tevens is dan intussen gebleken hoe het naar huis gaan in het kader van BWF 5 verloopt.

De klachtencommissie acht aannemelijk dat de huidige behandeling onvoldoende doel treft, indien klager te vroeg met ontslag gaat. Klagers toestandsbeeld is op dit moment nog niet zodanig hersteld dat hij met ontslag naar huis kan gaan. Klager heeft pas sinds heel kort de vrijheid om zelfstandig naar huis te gaan en het verloop van deze bezoeken op wat langere termijn moet worden geëvalueerd. Ook de werking van de medicatie in verband met een mogelijke bipolaire component moet worden afgewacht. Ontslag uit de accommodatie is, naar het oordeel van de klachtencommissie, daarom op dit moment prematuur. Dit geldt te meer, nu behandeling door het Fact-team nog niet is geregeld.

De klachtencommissie is op grond van het bovenstaande van oordeel dat de opname in een accommodatie, die is ingezet om het toestandsbeeld van klager te verbeteren, effectief is, omdat zodoende het ernstig nadeel bij klager kan worden weggenomen. Daarmee beantwoordt deze aan de eis van effectiviteit.

TOETSING AAN PROPORTIONALITEITSCRITERIUM

De klachtencommissie overweegt dienaangaande als volgt.

De door verweerders ingezette maatregel heeft er, in combinatie met het gebruik van medicatie, voor gezorgd dat het toestandsbeeld van klager al voor een deel is opgeklaard, waardoor het mogelijk is geweest klager naar een andere afdeling over te plaatsen. Verweerders tonen begrip voor de situatie van klager en hebben hem inmiddels BWF 5 toegekend; voorts overwegen zij hem over te plaatsen naar een open afdeling.

Met verweerders is de klachtencommissie van oordeel dat klager op de goede weg is, maar dat het ernstig nadeel nog steeds aanwezig is als klager op korte termijn naar huis zou gaan. Hij staat er dan alleen voor en kan in voorkomende gevallen niet terugvallen op zijn familie of op de zorg die hij dan nodig zou hebben, in aanmerking genomen dat nazorg via het Fact-team nog niet is geregeld.

Nu blijkt dat klager nog niet voldoende hersteld is, is de klachtencommissie van oordeel dat in de gegeven omstandigheden, zoals hiervoren omschreven, het opnemen in een accommodatie een proportioneel middel is om het ernstig nadeel te doen wegnemen bij klager.

TOETSING AAN SUBSIDIARITEITSCRITERIUM

Bij het inzetten van vormen van verplichte zorg dienen, indien en voor zover mogelijk, de voor de patiënt minst ingrijpende middelen te worden toegepast.

Klager zegt dat hij niet meer psychotisch is en naar huis wil terugkeren voor verder herstel. Verweerders hebben naar voren gebracht dat het toestandsbeeld van klager nog niet voldoende hersteld is om nu al definitief naar huis te kunnen gaan. Als hij nu zou terugkeren naar de thuissituatie kan dit grote gevolgen hebben voor de stabilisatie van zijn toestandsbeeld. Daar komt bij dat verweerders het van groot belang achten dat klager het volgende depot in de accommodatie afwacht.

Klager blijft stellig in zijn standpunt, dat hij naar huis wil. Hij accepteert immers de medicatie vrijwillig en staat open voor behandeling bij het Fact-team.

De klachtencommissie acht aannemelijk dat, als klager op korte termijn niet meer in de beschermde omgeving van een accommodatie verblijft, er een gerede kans is dat het ernstig nadeel dat uit zijn psychisch toestandbeeld voortvloeit in de thuissituatie weer zal toenemen. Er is daar geen zorg voorhanden en ook ontbreekt de mogelijkheid van opvang door familie. Daar komt bij dat klager inmiddels veel vrijheden geniet en in samenspraak met de afdeling dagelijks naar huis kan gaan, vooropgesteld dat deze uitgang naar behoren verloopt.

Gelet op het bovenstaande is de klachtencommissie van oordeel dat verweerders geen andere even effectieve, maar minder ingrijpende middelen ter beschikking staan om in de gegeven situatie zo goed mogelijk zorg te dragen voor de psychische en fysieke gezondheid van klager. De klachtencommissie is van oordeel dat verweerders zeer zorgvuldig te werk gaan jegens klager en hem daar waar mogelijk alle vrijheden geven die gezien zijn toestandbeeld verantwoord zijn.

De commissie is van oordeel dat daarmee in dezen aan het subsidiariteitsvereiste is voldaan.

TOETSING AAN VEILIGHEIDSCRITERIUM

De klachtencommissie acht aannemelijk dat, zoals hiervoor reeds overwogen, in de gegeven omstandigheden bij een ontslag op korte termijn het ernstig nadeel bij klager nog steeds niet voldoende geweken zal zijn, waardoor er een risico bestaat dat klagers toestandbeeld destabiliseert, met alle gevolgen van dien. Verweerders hebben de klachtencommissie ervan overtuigd dat opname in een accommodatie deze negatieve en voor klager schadelijke ontwikkeling voorkomt. Daarmee is, naar het oordeel van de klachtencommissie, in de gegeven omstandigheden genoegzaam voldaan aan het veiligheidsvereiste.

De klachtencommissie komt, alles overziende, op grond van hetgeen hierboven is overwogen tot het oordeel dat ter zake van de toepassing van verplichte zorg aan alle wettelijke vereisten is voldaan. Dit heeft tot gevolg dat de klacht ongegrond moet worden verklaard.

6 BESLISSING

De klachtencommissie:

- verstaat dat de klacht over de toediening van medicatie is ingetrokken;
- verklaart de klacht over het opnemen in een accommodatie ongegrond.

7 BEROEP

De klacht is gebaseerd op artikel 10:3 Wvggz. Dit brengt mede dat betrokkene, de vertegenwoordiger, de zorgaanbieder of een nabestaande van betrokkene door middel van een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift beroep kan instellen tegen de onderhavige uitspraak van de klachtencommissie bij de Rechtbank Limburg, locatie Maastricht (artikel 10:7 lid 1 Wvggz). De termijn voor het indienen van een verzoekschrift bedraagt zes weken, ingaande op de dag na die waarop de commissie uiterlijk had moeten beslissen dan wel ingaande op de dag waarop de beslissing van de commissie aan klager bekend is gemaakt (artikel 10:7 lid 2 Wvggz).